WIKIPEDIA

Africa

De la Wikipedia, enciclopedia liberă

Africa este al doilea continent ca mărime de pe Terra și cel mai populat după Asia. În Africa se găsește Nilul, cel mai lung fluviu din lume și Sahara, cel mai mare deșert din lume. Cel mai înalt punct al continentului este Muntele Kilimanjaro din Tanzania (5.895 m), iar cel mai jos punct este lacul Assal situat în micuța țară Djibouti (156 m sub nivelul mării). Africa are o suprafață de 30.244.050 km² incluzând și insulele adiacente, ocupă 20,3% din suprafața terestră a planetei. Cu peste 800 de milioane de locuitori în 54 de țări, Africa este gazdă a unei șeptimi din populația totală de pe glob.
În Africa își are originea rasa umană, de-a lungul văii Marelui Rift African ce traversează Etiopia și Kenya fiind descoperite cele mai vechi schelete ale înaintașilor oamenilor de azi.

Numele *Africa* a fost introdus în vocabularul vestic de către romani, care foloseau denumirea *Africa terra* - "pământul Afri-lor" (plural, sau "Afer" singular) - pentru partea nordică a continentului, provincia Africa, cu capitala la Cartagina, localizată în Tunisia contemporană în nordul Saharei.

Africa

Suprafață	30,221,532 km²
Populație	1,225,080,510 (2016)
Densitate	34.1 locuitori/km²
Țări	54
Teritorii dependente	4
Limbi	Mai mult de 1000 de limbi indigene africane, incluzând unele limbi cu zeci de milioane de vorbitori, precum limbile igbo, swahili, hausa, amharică, și yoruba; plus araba, engleza, franceza, portugheza, spaniola, limbile indiene si altele.
Fus orar	multiplu de la UTC-1 (Cape Verde) la UTC+4 (Mauritius)

Cuprins

Etimologie

Climă

Contraste

Caracteristici fizico-geografice
- Lacuri

Economie
- Agricultura
- Sectorul zootehnic

Istorie

Țări ale continentului Africa

Note

Bibliografie

Vezi și

Legături externe

Etimologie

Originea cuvântului **Afer** poate proveni din:

- feniciană, `*afar* (praf);
- Afri, un trib - posibil berber - din nordul Africii, în apropiere de Cartagina;
- cuvântul grecesc *aphrike* (fără frig)
- sau din cuvântul latin *aprica* (însorit).

Harta politică a Africii. (Mutați mouse-ul deasupra hărții pentru a vedea numele țării, apăsați pe zonă pentru a merge la articol.)

Climă

Africa este continentul cu clima cea mai caldă de pe glob, cu o zonă de climă ecuatorială (cu temperaturi medii anuale având variații sezoniere reduse și cantități mari de precipitații), două zone de climă subecuatorială, două zone tropicale cu precipitații extrem de reduse (între 50 și 150 mm anual) și două zone subtropicale (cu două sezoane opuse, ploios și secetos). Temperatura cea mai ridicată (58°C) s-a înregistrat la Aztztyah (Libia) la 13 septembrie 1922. Valorile termice de peste 40°C sunt frecvente în întreaga Sahară.

Contraste

Kilimanjaro

Africa este un continent al contrastelor:

- al pădurii ecuatoriale, luxuriante și de nepătruns, dar și al întinselor pustiuri, în care nu întâlnești, pe zeci și sute de km pătrați, niciun arbore și în care nu cade, ani în șir, nici o picătura de ploaie;

- al unora dintre cele mai mari bogății de pe glob, dar și a celor mai multe țări sărace, cu un nivel de trai al populației necorespunzător;

- continent care se înscrie în aria antropogenezei (cu cele mai vechi fosile cunoscute ale strămoșilor omului) și unde au apărut câteva dintre cele mai vechi și strălucite civilizații ale antichității (egipteană, nubiană, axumită, feniciană, ș.a.), dar și ultimul care a devenit liber, cele mai multe țări africane dobândindu-și independența abia în ultimele decenii ale secolului al-XX-lea.

- continentul care a plătit cel mai scump tribut sclaviei, dar care în prezent are cea mai puternică forță de regenerare, înregistrând cea mai ridicată pondere a tinerilor în totalul populației.

Africa este singurul continent situat simetric față de Ecuator. După realizarea Canalului Suez, continentul african este înconjurat numai de ape. Țărmurile continentului sunt puțin crestate măsurând circa 28.000 km.

Sever Pleniceanu a fost primul român care a ajuns în inima Africii și unul dintre primii europeni care a ajuns în regiunea ecuatorială locuită de pigmei.

Clujeanul Andrei Mihalca (medic veterinar) a început în 2006 un proiect de vaccinare antirabică a câinilor din regiunile aride ale Africii de Est, împreună cu cehul David Modry.

Caracteristici fizico-geografice

- **Deșertul Sahara**

Forme de relief

Întinzându-se pe mai mult de o treime din continent, Sahara este cel mai mare deșert din lume, cu aproximativ 9.065.000 km² suprafață totală. Topografia sa include zone pietroase, zone cu dune de nisip și numeroase oceane de nisip. Are înălțimi de la sub 80 de metri sub nivelul mării până la peste 3.350 m în munții Ahaggar și Tibesti. Sahara este împărțit în următoarele regiuni: deșertul libanez, deșertul nubian și deșertul vestic din Egipt, chiar la vest de Nil. Deșertul este lipsit de aproape orice fel de precipitații, singurele zone izolate irigate de râurile subterane ce izvorăsc din Munții Atlas fiind oazele. În est, apa Nilului face pământul fertil pe porțiuni restrânse.Denumirea Sahara provine din limba arabă - „Sahara” în dialectul Tuareg înseamnă „deșertul de nisip”. O altă ipoteză este aceea că proveninţa expresiei ar fi „sahraa” sau „es-sah-ra” ce înseamnă sterp, steril. Romanii au numit ţinutul din sudul provinciei Cartagina „Deserta” ca ţinut nelocuit, părăsit. În Evul Mediu era numit pur și simplu „Marele Deșert”, iar în secolul al XIX-lea a primit denumirea de azi - „Sahara”. Arabii denumesc Sahara „Bahr bela ma” ce ar însemna „Mare fără apă”. Nordul Saharei dispune de numeroase bogăţii naturale. Petrolul și gazele naturale sunt extrase din Algeria, Libia și Tunisia, iar fierul și fosforitele, din Mauritania și Sahara Occidentală. Alte zăcăminte existente: sare, cărbuni, cupru, mangan, uraniu, plumb, volfram, titan și zinc.

- **Deșertul Kalahari**

Are o suprafaţă de circa 259.000 km² acoperind mare parte din Botswana, regiunea de S-V a Africii de Sud și vestul Namibiei. Pe platoul deșertului se încrucișează șanțuri formate de râurile acum secate și arbori piperniciți. Aici se ridică și câțiva munți cu înălțimi reduse (Karas, Huns). În Africa de Sud, lângă granița cu Namibia se află Parcul Național Kalahari Gemsbok, unde trăiesc grupuri mari de animale sălbatice.

Bazinul Fluviului Congo, situat în Africa centrală, domină peisajul Republicii Democratice Congo. În plus, se întinde până

- **Bazinul Fluviului Congo** în Angola, Camerun, Republica Africa Centrală și Zambia. Bazinul fertil are 3.600.000 km² suprafață și conține aproape 20% din întreaga pădure tropicală. Fluviul Congo este al doilea ca lungime din Africa.

- **Munții Atlas**

Acest lanț muntos se întinde din sud-vestul Marocului, de-a lungul coastei mediteraneene până la marginea estică a Tunisiei. Cel mai înalt vârf este Toubkal, în vestul Marocului (4.167 m).

- **Fluviul Nil**

Cel mai lung fluviu din lume (curge spre nord), ce izvorăște din ținutul muntos al Africii de SE și se întinde pe 6.693 km, ca în final să se verse în Marea Mediterană.

- **Sahel**

Sahel este o întindere mare de pământ ce trece prin nordul Africii, până la marginea sudică a deșertului Sahara. Această regiune de graniță reprezintă trecerea de la zona uscată din nord și zonele tropicale din sud. Nu are prea multe precipitații (12–16 cm pe an) și majoritatea vegetației este o savană cu iarbă și arbuști rari.

Lacuri

- Lacul Albert

Este cel mai nordic dintre Marile Lacuri ale Africii de Est, toate fiind situate în Marele Rift Estic. Bazinul hidrografic este de origine tectonică.

Lacul a fost botezat de exploratorul englez Samuel White Baker, cel care l-a descoperit în 1864, pe când căuta izvoarele Nilului, dându-i numele Albert în onoarea prințului-consort al reginei Victoria. Numele reginei fusese dat deja celui mai mare lac african.

Lacul Albert este situat în Republica Democratică Congo (fosta Zair), la granița cu Uganda. Suprafața: 5347 km². Lungime: 160 km. Lățime: pâna la 30 km. Adâncime maximă: 51 m. Altitudine: 615 m. Volumul de apă: 280 km cubi. Temperatura apei la suprafață: 30 °C. Clima: ecuatorială. Temperatura medie multianuală: 26 °C. Cantitatea multianuală de precipitații: 940 mm.

Cei mai mari afluenți ai lacului: Semliki (care izvorăște din Lacul Edward, situat la sud de Lacul Albert), Nkusi (își adună apele de pe teritoriul Ugandei) si Nilul Victoria (ce izvorăște în Lacul Victoria).

Din Lacul Albert izvorăște Nilul Albert, ce se varsă apoi în Nilul Alb. Nilul Alb primește din Podisul Etiopiei Nilul Albastru, formând Nilul, cel mai lung fluviu al planetei.

Lacul Albert ofera condiții optime de viață unei faune bogate, redusă simțitor în ultimele decenii printr-un braconaj nesăbuit.

- Lacul Ciad

Situat în centrul Depresiunii Ciad, un bazin vast din centrul Africii, în locul în care se întâlnesc granițele a 4 state: Ciad, Camerun, Nigeria și Niger.

Suprafața: in medie 1.500 km pătrați, variind in funcție de cantitatea de precipitații. Nivelul apelor este mai ridicat în decembrie și ianuarie și mai scăzut în iulie. Lacul pierde o mare parte din apă prin infiltrație în sol și prin evaporare sub soarele african fierbinte. În ultimele decenii, datorită încălzirii globale a climei, volumul de apă al Lacului Ciad a scăzut. Lacul și-a redus atât suprafața cât și adâncimea. În prezent, adâncimea medie este de 4 m, iar cea maxima este de 10 m. In nord-vest adâncimea medie este de numai 1 m, iar în sud, de 6 m. Apa Lacului Ciad provine în proporție de 90% din râul Chari și doar în proporție de 10% direct din precipitații.

Lacul Ciad de azi este un rest al unei mari interioare africane care ocupa in urma cu 6000 de ani o suprafață de 400.000 km pătrați.

Lacul este al 4-lea rezervor de apă dulce ca mărime din Africa după lacurile Victoria, Tanganika si Malawi. În jurul lacului și pe numeroasele insule din partea sa estică trăiesc 7 milioane de oameni din triburi cu stiluri de viață și culturi diferite și o faună bogată: păsări diverse, hipopotami, crocodili, elefanți.

Clima: tropical-uscată. Temperatura apei: între 17 °C și 32 °C. Cantitatea de precipitații medie multianuală este de 200–400 mm, descrescând spre nord.

- Lacul Victoria

Este situat intre Uganda, Kenia și Tanzania . Este cel mai mare lac ca suprafata al Africii si in plus este un lac tectonic.

Economie

Agricultura

În aproape toate țările din Africa agricultura continuă să fie cea mai importantă activitate economică, în ciuda expansiunii industriei si serviciilor si a importantei din ce în ce mai mari a acestor activități. Agricultura este o ramură cu un caracter dualist, utilizând atât tehnici rudimentare, tradiționale, cât și tehnici moderne, de mare randament. În Africa există un amestec de forme de proprietate si de sisteme de exploatare a terenurilor, determinate de conditiile naturale, dar si de cele sociale. Coexistă în acest continent sistemul citemené (agricultura itinerantă) cu plantațiile intensive sau păstoritul nomad cu fermele zootehnice moderne.

Agricultura însumează aproximativ 1/6 din produsul intern brut al Africii, în timp ce industria însumează cam 1/3 și serviciile in jur de jumătate.

În ciuda faptului că este continentul cu cel mai mare procent din populația activă ocupată în agricultură, Africa nu produce destul pentru a își hrani populația. Motivele sunt multiple, unul din cele mai importante este sporul natural mare, alt motiv este pierderea forței de muncă din agricultură datorată exodului rural, populația fiind atrasă de orașele mari. Exportul de produse agricole nu are prioritate mare și investițiile în tehnologie agricolă modernă lipsesc. Multe țări din Africa trebuie să importe alimente de bază și necesită ajutoare.

Cele mai importante recolte exportate sunt: de cafea, bumbac, boabe de cacao, arahide, palmieri de ulei, tutun.

Cerealele sunt mai puțin cultivate în Africa decât în celelalte continente, pentru că cer agrotehnici mai pretențioase. Meiul este cultivat mai ales în Africa mediteraneană nordică și în Sahel, dar productivitatea sa este slabă (200–300 kg/ha). În unele zone a fost înlocuit cu porumbul. Sorgul ocupă areale din Sahel, dar este cultivat și în zonele ecuatoriale și în Câmpia Mozambicului. Porumbul și grâul au o importanță mai redusă în Africa, fiind cultivate cu precădere în zona australă a continentului. Orezul valorifică mai bine câmpiile fluviale și zonele litorale ecuatoriale și tropicale, dar este mai puțin prezent în delte unde ar avea condiții optime de dezvoltare. Accentuarea salinizării solurilor din unele zone de cultură a orezului (Gambia) a determinat reducerea suprafețelor cultivate, viitorul acestei culturi fiind incert. Se prevede extinderea suprafețelor cultivate cu orez in deltele fluviilor Niger si Zambezi. Deosebit de avantajoase se dovedesc a fi deltele fluviului Niger, unde apele prezintă două creșteri de nivel la intervale ce corespund perioadei de maturizare a orezului, favorizând obținerea destul de facilă a două recolte pe an. Eleusina este o cereală bogată în minerale și care se poate stoca și o perioadă de patru ani. Are un areal de răspândire situat mai ales în nordul continentului.

Dintre plantele cu tuberculi, în Africa se cultivă cu precădere maniocul și ignamele, în timp ce batatele și taro, aduse din America, nu dau rezultate prea bune. Maniocul este tuberculul Africii negre, cultivându-se pe mai bine de 4 milioane hectare. Are o productivitate mare, putând ajunge și la 100 t/ha, dar în mod obișnuit recoltele sunt mai slabe, 10-20 t/ha. Dupa uscare se obține făina numită tapioca. Din 10 tone de manioc recoltate la un hectar cu productivitate redusă se obțin 2,2 tone de tapioca. De pe aceeași suprafață se obțin în mod obișnuit 400–500 kg de porumb, dar un kg de porumb valoreaza nutritiv cât 3,5 kg de tapioca. De la manioc se consumă și frunzele, care sunt mai bogate în proteine decât tuberculii. Este o plantă pretențioasă la regimul termic, nu suportă frigul, dar se cultivă și sub 500 mm și sub 5000 mm precipitații, iar tuberculii se păstrează ușor. Ignamele constituie hrana de bază pentru unele triburi ale Africii negre. Ciclul vegetativ al acestor plante durează zece luni condiționând existența unei singure recolte pe an. Este ușor perisabilă, uneori tuberculii se degradează în sol necesitând recultivarea unor terenuri.

Palmierul de ulei este cultivat în plantații în Câmpia Mozambicului, pe litoralul Golfului Guineii și în areale disjuncte în cuveta zaireză. Randamentul este slab, 300–400 kg/ha (în Malaysia se obțin 5000 kg/ha).

Numeroase plante de cultură aparțin focarului abisiniano – yemenit (cafea, varietăți de grâu, mei, orz, eleusină) sau celui ecuatorial african, dar au fost introduse și plante alohtone, care s-au adaptat bine la condițiile climatice africane.

Sunt cultivați în Africa numeroși alți arbori fructiferi. În zona mediteraneană sunt plantații intensive de plante citrice și de măslin, iar în zonele ecuatoriale și subecuatoriale se cultivă cocotierul, bananierul, mango, avocado, papaya, goyave ș.a. În multe zone ale Africii se practică sistemul monoculturilor pentru export, mai ales de arahide, ananas, cafea, cacao, susan sau mirodenii.

Africanii utilizează mult pentru alimentație frunzele unor plante: dovleac, amarant, iută, bazelă, batale, manioc, taro, gambo.

Cu toate că are la dispoziție o diversitate mai mare de plante de cultură, populația rurală africană suferă încă de malnutriție, atât datorită lipsei cantităților necesare de hrană, cât și datorită monoalimentației. Sărăcia țăranului african este determinată de câteva trăsături ale agriculturii practicate în cea mai mare parte la un nivel tehnologic rudimentar. Practica sistemului citemené, pârlogirea îndelungată (uneori 7-10 ani), slaba utilizare a animalelor de tracțiune, lipsa îngrășămintelor, a surselor de investiții, preponderența femeii în muncile câmpului (la grupul bamenda bărbatul lucrează în agricultură 10 zile pe an, iar femeia 160 zile), lipsa specialiștilor sunt câteva din cauzele care determină obținerea unor randamente agricole slabe, deși efortul fizic este mare. Beneficiile foarte reduse ale țăranilor africani, care formează majoritatea populației active, nu pot susține bugetele statelor prin impozite pe venitul agricol.

Pe ansamblul Africii un hectar hrănește în medie 3-4 persoane. Depinde și de planta de cultură. Astfel, un hectar cultivat cu manioc poate întreține 15 persoane cu 20 tone tuberculi, în timp ce un hectar cultivat cu mei, cu 500 kg, întreține doar două persoane. În nordul Zambiei, datorită sistemului citemené promovat de triburile lala, densitatea populației nu poate depăși 2,5 loc./km². Se defrișează 24 hectare pentru a asigura cenușa necesară cultivării unui hectar cu eleusină și se obține o recoltă de 3600 kg. Un om are nevoie anual de 270 kg de eleusină, deci 24 hectare hrănesc 13 persoane. Dar această tehnică presupune o pârlogire de 22 de ani și cele 13 persoane au nevoie de fapt de 310 hectare. Dacă se ia in calcul și topografia terenului, suprafața necesară ajunge la 500 de hectare.

Tehnica cimené presupune efectuarea unor lucrări dificile. Parcela destinată defrișării este aleasă după aspectul vegetației, regimul hidric, aspectul și gustul solului și topografia terenului. Se aplică criteriile de partaj funciar, apoi urmează defrișarea și incendierea resturilor. În cenușa împrăștiată se practică găuri pentru semințe sau tuberculi, cu o simplă săpăligă. Recolta este permanent protejată contra păsărilor, maimuțelor, antilopelor si rozătoarelor. Recoltatul se face manual, treieratul este rudimentar, iar transportul se realizează tot manual.

Sunt și triburi care utilizează tehnici intensive. Insula Ukala din lacul Victoria are o densitate de 250 loc./km². Cei 74 km² ai insulei hrănesc peste 20.000 de oameni prin culturi duble și chiar cu 5 recolte la doi ani. Există amenajări funciare de tipul îndiguirilor și terasărilor. Se cresc peste 10.000 de bovine, dar nu pentru consumul laptelui, ci pentru utilizarea gunoiului drept îngrășământ. Pe insula vecină, Ukerewe, densitățile sunt mult mai mici deoarece nu se practica sistemul vecinilor din insula Ukala.

În zonele cu densități mari culturile de câmp sunt, uneori, foarte amestecate, rezultând peisaje rurale puternic antropizate. Astfel, în vestul Ghanei, pe o suprafață de 30 ha, sunt juxtapuse 10 tipuri de peisaje diferite: pădure primară, pădure secundară, zonă proaspăt defrișată, pârloagă, tufișuri, câmpuri cultivate, pădure înmlăștinată, plantații de cacao, plantații abandonate și vatră de sat.

Agricultura intensivă, de mare randament, se practică doar în Republica Africa de Sud, pe Valea Nilului, parțial în țările Maghrebului și în câteva puncte izolate de pe coasta Guineii sau din estul continentului.

Sectorul zootehnic

Sectorul zootehnic ocupa un loc modest în Africa. Se cresc 189 milioane bovine și 205 milioane ovine și caprine, efective mult sub posibilitățile cadrului natural.

La sud de Sahara există mari densități de mamifere în rezervații (de exemplu, în parcul Serengeti). Africanii preferă vânatul și nu au îmblânzit animale. Cele domestice crescute în prezent au fost introduse de europeni sau de asiatici, deși fondul faunistic al continentului oferă specii care s-ar putea preta la îmblânzire (antilopa eland sau bivolul african).

În foarte puține zone ale continentului animalele sunt utilizate pentru tracțiune. Carnea și laptele nu intră printre preferințele alimentare ale băștinașilor. La Lomé se consumă 19 kg de carne/an/loc., la Conakry 16 kg, iar la Niamey doar 13 kg. Laptele este și mai puțin agreat, consumându-se numai 2–3 kg/an/loc. Triburile lélé (Kasai) consideră consumul de carne de animal domestic nedemn și cel de lapte și de ouă infect. În aproape toată Africa neagră femeile nu au voie să consume ouă.

Consumul de calorii in Africa este la nivelul cel mai redus de pe Glob: 2261 cal./zi/loc. Nici porcul nu este un animal agreat, astfel că în întreg continentul se cresc doar 13 milioane porcine.

În schimb, creșterea vitelor este pentru negri o problemă de prestigiu. Triburile nandi și massai (Kenya), peul (Ciad) sau pendi (Transvaal) au crescători de vite foarte legați afectiv de ele, încât se ajunge uneori la divizarea animalelor sau la practicarea unei tezaurizări în vite și folosirea lor drept mijloc de schimb.

O activitate destul de rentabilă este și exploatarea animalelor din rezervațiile cu efective mari. Sistemul zootehnic al fermelor moderne, în stil intensiv, este în extindere în Africa de Sud, Kenya, Zambia, Zimbabwe etc.

Înainte ca Africa să fie colonizată, africanii cultivau și păstoreau fără să se îngrijoreze cu privire la proprietăți. Pământul era împărțit de clanuri, comunități sau grupuri etnice și uneori era împărțit și între grupuri. Un grup putea să cultive o porțiune de pământ pentru o parte a anului, alt grup putea să ducă animalele la păscut pe acel pământ restul anului, după ce culturile au fost strânse. Conceptul de proprietate privată a fost introdus de coloniști, care, în multe zone, au luat cele mai bune terenuri pentru culturi ce urmau să fie exportate. Zonele mai puțin fertile au fost lăsate indigenilor care le cultivau în parcele mici, fragmentate. Acest proces a fost preluat de multe guverne africane care au luat în posesie terenurile comune pentru folos privat, corporativ sau guvernamental. Terenurile mici rămase au fost divizate în fragmente mai mici pentru a fi împărțite la familii. Perioadele în care pământul era lăsat necultivat, esențiale pentru menținerea fertilității solului, s-au redus din ce în ce mai mult pentru că tot pământul disponibil era cultivat. În plus, mulți oameni, nesiguri de viitorul terenurilor, având în vedere că puteau fi confiscate de stat, au început culturile pe termen scurt. Astfel, ei au abandonat practicile tradiționale de rotație a culturilor – cereale care epuizau pământul de resurse și legume care refăceau resursele pământul, plantate una după cealaltă. Multe terenuri au devenit infertile, reducând și mai mult terenurile disponibile pentru cultivare. Aceasta împreună cu seceta periodică au dus la o penurie a alimentelor în mare parte din Africa subsahariană. Multe guverne africane au în vedere necesitatea unei reforme agrare. În unele țări, reforma agrară și proiectele de dezvoltare rurală inițiate imediat după independență au dat fermierilor drepturi asupra terenurilor pe care le lucrau până atunci. Multe guverne africane au recurs la naționalizarea pământurilor declarând ca scop împărțirea mai bună a terenurilor între cei care nu aveau. În unele țări, de exemplu în Etiopia, reforma agrară a fost manipulată în scopuri politice și managementul prost și corupția au dăunat producțiilor agricole. În alte țări, de exemplu în Zimbabwe, cele mai bune terenuri au rămas la coloniștii europeni și nu au fost redistribuite după independență. -Oferta cadrului natural al Africii nu justifică penuria alimentară a acestui continent. Climatul cu favorabilitate ridicată, solurile productive, ca și lipsa marilor proprietăți sunt atú-uri în favoarea agriculturii africane, dar randamentul slab este legat de tehnicile rudimentare utilizate, de unele tradiții restrictive și de ignoranță. Totuși, au fost tendințe încurajatoare pentru agricultura africană la începutul secolului XXI. Cu excepția țărilor care au avut probleme politice în anii '90,

mare parte din Africa, inclusiv țările cu populații mari, cum ar fi Nigeria, Ghana, Tanzania și Zimbabwe au avut creșteri impresionante în producția agricolă. Profiturile de pe urma agriculturii au crescut semnificativ în anii '90, întrecându-le pe cele din deceniul precedent. Există temeri cu privire la creșterea demografică, care ar putea depăși creșterea producției agricole dar tendințele actuale indică un scenariu mai optimist pentru rezervele de hrană ale Africii.

Istorie

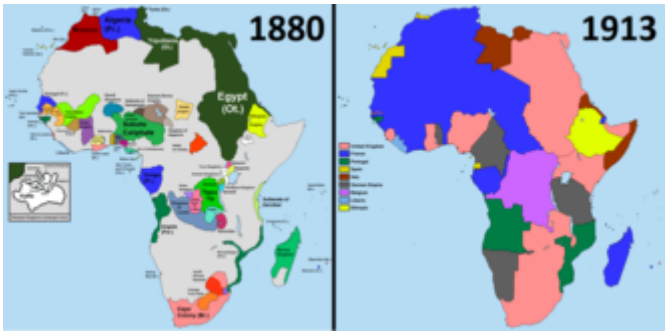

Comparați a hărții politice a Africii în anii 1880 și respectiv 1913

Africa este cel mai vechi teritoriu locuit de pe pământ, rasa umană avându-și originea pe acest continent. Începând cu secolul 19, dar mai ales pe parcursul secolului 20, diverși antropologi au descoperit fosile și alte dovezi ce atestă prezența în Africa a unor specii umanoide acum 7 milioane de ani. De-a lungul perioadei preistorice, în Africa nu au existat state organizate, continentul fiind locuit de grupuri de vânători/culegători, organizate în structuri tribale, precum Khoi și San (cunoscuți și sub numele de boșimani). Majoritatea urmașilor de azi ai boșimanilor trăiesc în Botswana și Namibia, iar limba vorbită de ei, limba N/U, este considerata cea mai veche limbă ce a supraviețuit până azi.

Înregistrarea scrisă a istoriei începe în Africa în jurul datei de 3300 î.Hr, odată cu dezvoltarea civilizației egiptene. Alte civilizații puternice ce apar în Africa în această perioadă sunt Imperiul Axumit din Etiopia, regatul Nubian, Cartagina, regatele Sahel-ului (Ghana, Mali, Songhai) și Marele Zimbabwe.

Primele avanposturi comerciale europene sunt înființate în Africa de catre portughezi începând cu 1482, principalele mărfuri comercializate fiind aurul, fildeșul, mirodeniile și sclavii. Odata cu descoperirea Americii, comerțul cu sclavi ia avânt, această practică barbară fiind abolită abia în secolul XIX.

Tot atunci începe o cursă febrilă de colonizare a Africii de către națiunile europene, cea mai mare parte a continentului (cu excepția Etiopiei) intrând sub stăpânirea Angliei, Franței, Olandei și a celorlalte puteri coloniale.

Statele africane încep să-și câștige suveranitatea la mijlocul secolului XX, astfel că azi în Africa se găsesc 54 de state recunoscute (precum și alte teritorii), ale căror granițe au fost însă trasate în perioada colonială.

Țări ale continentului Africa

Numele regiunii[1] sau teritoriului	Zonă (km²)	Populație (Estimare 2009)	Densitatea populației (per km²)	Capitală
Africa Răsăriteană:				
Burundi	27.830	8.988.091	322,9	Bujumbura
Comore	2.170	752.438	346,7	Moroni
Djibouti	23.000	516.055	22,4	Djibouti
Eritreea	121.320	5.647.168	46,5	Asmara
Etiopia	1.127.127	85.237.338	75,6	Addis Ababa
Kenya	582.650	39.002.772	66,0	Nairobi
Madagascar	587.040	20.653.556	35,1	Antananarivo
Malawi	118.480	14.268.711	120,4	Lilongwe
Mauritius	2.040	1.284.264	629,5	Port Louis
Mayotte (Franța)	374	223.765	489,7	Mamoudzou
Mozambic	801.590	21.669.278	27,0	Maputo
Réunion (Franța)	2.512	743.981 (2002)	296,2	Saint-Denis
Rwanda	26.338	10.473.282	397,6	Kigali
Seychelles	455	87.476	192,2	Victoria
Somalia	637.657	9.832.017	15,4	Mogadishu
Tanzania	945.087	41.048.532	43,3	Dodoma
Uganda	236.040	32.369.558	137,1	Kampala
Zambia	752.614	11.862.740	15,7	Lusaka
Africa Centrală				
Angola	1.246.700	12.799.293	10,3	Luanda
Camerun	475.440	18.879.301	39,7	Yaoundé
Republica Centrafricană	622.984	4.511.488	7,2	Bangui
Ciad	1.284.000	10.329.208	8,0	N'Djamena
Republica Congo	342.000	4.012.809	11,7	Brazzaville
Republica Democrată Congo	2.345.410	68.692.542	29,2	Kinshasa
Gabon	267.667	1.514.993	5,6	Libreville
Guineea Ecuatorială	28.051	633.441	22,6	Malabo
São Tomé și Príncipe	1.001	212.679	212,4	São Tomé
Africa Nordică				
Algeria	2.381.740	34.178.188	14,3	Alger
Insulele Canare (Spania)	7.492	2.118.519 (2010)	226,2	Las Palmas de Gran Canaria, Santa Cruz de Tenerife
Ceuta[2] (Spania)	20	71.505 (2001)	3.575,2	Ceuta
Egipt[3]	1.001.450	82.868.000	82,7	Cairo

Regiuni ale Africii:
- Africa de Nord
- Africa de Vest
- Africa Centrală
- Africa de Est
- Africa de Sud

Harta fizică a Africii.

Fotografie din satelit a Africii.

Libia	1.759.540	6.310.434	3,6	Tripoli
Madeira (Portugalia)	797	245.000 (2001)	307,4	Funchal
Melilla[2] (Spania)	12	66.411 (2001)	5.534,2	Melilla
Maroc	446.550	34.859.364	78,0	Rabat
Sahara Occidentală[4]	266.000	405.210	1,5	El Aaiún[5]
Sudan	1.861.484	36.787.012	19,7	Khartoum
Sudanul de Sud	619.745	8.260.490	13,3	Juba
Tunisia	163.610	10.486.339	64,1	Tunis
Africa Sudică				
Africa de Sud	1.219.912	49.052.489	40,2	Bloemfontein, Cape Town, Pretoria[6]
Botswana	600.370	1.990.876	3,3	Gaborone
Eswatini	17.363	1.123.913	64,7	Mbabane, Lobamba[7]
Lesotho	30.355	2.130.819	70,2	Maseru
Namibia	825.418	2.108.665	2,6	Windhoek
Zimbabwe	390.580	11.392.629	29,1	Harare
Africa Occidentală				
Benin	112.620	8.791.832	78,0	Cotonou, Porto Novo[8]
Burkina Faso	274.200	15.746.232	57,4	Ouagadougou
Capul Verde	4.033	429.474	107,3	Praia
Côte d'Ivoire	322.460	20.617.068	63,9	Abidjan, Yamoussoukro[9]
Gambia	11.300	1.782.893	157,7	Banjul
Ghana	239.460	23.832.495	99,5	Accra
Guineea	245.857	10.057.975	40,9	Conakry
Guineea-Bissau	36.120	1.533.964	42,5	Bissau
Liberia	111.370	3.441.790	30,9	Monrovia
Mali	1.240.000	12.666.987	10,2	Bamako
Mauritania	1.030.700	3.129.486	3,0	Nouakchott
Niger	1.267.000	15.306.252	12,1	Niamey
Nigeria	923.768	158.259.000	161,5	Abuja
Sfânta Elena, Ascension și Tristan da Cunha (Regatul Unit)	410	7.637	14,4	Jamestown
Senegal	196.190	13.711.597	69,9	Dakar
Sierra Leone	71.740	6.440.053	89,9	Freetown
Togo	56.785	6.019.877	106,0	Lomé
Total Africa	**30.368.609**	**1.001.320.281**	**33,0**	

Note

[1] Regiuni după UN categorisations/map.
[2] Exclavă spaniolă în Maroc.
[3] Egipt este o țară transcontinentală în Africa de Nord și Asia de Vest; populația este doar pentru partea africană, la vest de Canalul Suez.
[4] Teritoriul Saharei Occidentale este aproape în întregime ocupat de către Maroc, situație care nu este recunoscută de ONU.
[5] El Aaiún este ocupat de Maroc. Tindouf în Algeria este capitala de facto.
[6] Bloemfontein este capitala juridică, Cape Town capitala legislativă, iar Pretoria capitala administrativă.
[7] Mbabane este capitala administrativă, iar Lobamba capitala legislativă.
[8] Cotonou este capitala administrativă, iar Porto Novo capitala de jure.
[9] Abidjan este capitala administrativă, iar Yamoussoukro capitala de jure.

Bibliografie

- Hârjoabă I., Rusu E. (1995) – *Geografia continentelor: Africa*, Edit. Didactică și Pedagogică, București
- Newman L., - *Africa*

Vezi și

- Listă de fluvii din Africa
- Lista țărilor africane
- Lista celor mai mari orașe din Africa

Legături externe

- Continentul african are resurse uriase de apa in subteran - Terra (http://science.hotnews.ro/stiri-terra-12048458-continentul-african-are-resurse-uriase-apa-subteran.htm), 20 aprilie 2012, I. R., *HotNews.ro*
- Pe continentul african s-ar putea crea un nou ocean, in viitor (http://www.apropo.ro/wow/pe-continentul-african-s-ar-putea-crea-un-nou-ocean-in-viitor-5082943), 5 nov 2009, apropo.ro
- Alexandru RUȘI: Internet mon amour: Spectrul foametei! (http://www.amosnews.ro/arhiva/alexandru-rusi-internet-mon-amour-spectrul-foametei-03-04-2011), 3 aprilie 2011, *Amos News*
- 50 de curiozități despre Africa, și date interesante (http://inbors.com/curiozitati-despre-africa/)

Geografie

- Cartography: The true true size of Africa (http://www.economist.com/blogs/dailychart/2010/11/cartography), 10 November 2010, *The Economist* - *Daily Mail*, 5 October 2013 (http://www.dailymail.co.uk/news/article-2445615/True-size-Africa-continent-big-China-India-US-Europe-together.html)

Adus de la https://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Africa&oldid=13408393

Ultima editare a paginii a fost efectuată la 8 mai 2020, ora 16:03.

Acest text este disponibil sub licența Creative Commons cu atribuire și distribuire în condiții identice; pot exista și clauze suplimentare. Vedeți detalii la Termenii de utilizare.